

מבחר שירים מתוך
סופ"ש
שירה
בעריכת נילי דגן

הבטיחו שרב. שרב כבד. הבטיחו גל חום קטלני ומתמשך שלא היה כמותו כבר כך וכך עשרות שנים. הכותרות זועקות: "ישראל חייבת לגבש נוהלי חירום בדומה לרעידת אדמה או פיגוע המוני!" "אין ערובה שחברת החשמל תוכל לעמוד באספקת אנרגיה!" "רבים ישלמו בחייהם!"

סיגל בן-יאיר

אמי ואני נוכרות

אָמִי וְאֲנִי נֹכְרוֹת
בְּפֶחַ אֲשֶׁפֶת
מְבַצְעֵי חֲמֹשֶׁה פְּרִיטִים בְּתִשְׁעֵי תִשְׁעִים וְתִשְׁעֵי
עַל גְּבַהַּ הַמִּתְכַּוֵּפֶף נִחְרָצִים
שְׁנֵי פְסֵי הַצְּנֵעַ. אֶת תְּלוּשֵׁי הַקִּנְיָה
הִיא אוֹחֶזֶת חֶזֶק, כְּבֶת הָאוֹחֶזֶת בְּשִׁמְלַת אִמָּה.

מתוך: לא מעודך, הליקון, סדרת פגסוס 2011
סופ"ש שירה 23, 27.12.2012

50 מעלות בבקעת הירדן. 40 מעלות בתל אביב. ישראל חייבת להיערך! לסגור חלונות! להדליק מזגן! להדליק מאווררים! להצטנן במקלחות! לשתות הרבה! לאכול מעט! להישאר בבית! למעט בתנועה! היסטריה.

מירי גלעד

שפע בלתי מוכר

הקולות מְפָרְשִׁים וּבְרוּרִים:
מִים, צִפְרֵי יַעַר, פְּעֻמוֹנִים, צְפִירַת סְפִינָה עַל הָאֲגָם.
נוֹף עֲשׂוּי הֵיטֵב כְּמַעֲשֵׂה בְרִית בֵּין אָדָם וָאֵל:
יַעַר, הַר, כְּפָר רְקוּם.
אֲנִי עֹדָה מְפֹתַעַת. מְלִים אֵינֶן מְרַגְעוֹת.
שֶׁפַע הָעֵשֶׁב מְבִיָּה, מְזַכֵּיר כְּהָה שֶׁל אֲדָמָה בְּטוֹחָה.
וְאֲנִי שִׁיכֶת לְנוֹדְדִים, לְבוֹרְחִים, אֵלֶּה שְׁלֵעוֹלָם לֹא יִשְׁיִגוּ.
רַק שׁוֹאֲלִים מְבֹטִים בְּגִנְבָה לְאֶפְשָׁרוֹת הַשֶּׁפַע,
לְסֹדְרֵי עוֹלָם תְּמִימִים עַל פִּי חֲקֵי בְרִיאָה מְשַׁעְרִים.
הַמְּקוֹם שְׁאֵלָיו הִגְעַתִּי סְמוּי מְעִינִי.
אוֹלֵי אֲדַע לְהִיּוֹת בּוֹ יָמִים אַחֲדִים.

מתוך: רגע על פני האדמה,
שירים 1998-2008, הקיבוץ המאוחד 2011
סופ"ש שירה 10, 9.8.2012

צילום: קרון סנטור

עכשיו היא קמה. הבית אטום. העקה מכבידה. היא פונה למטבח, מכינה לעצמה קפה (אפילו כוס אחת של מים לא הביאה היום אל פיה). מחפשת משהו מתוק. פותחת את המקרר, מוצאת רק תפוח. בוצעת אותו פרוסה-פרוסה בסכין ישנה. מנסה לנשום פנימה מעט שלווה, למוסס את גוש הלחץ. אבל הבית חשוך.

נידא ח'ורי

חלון מזרחי

חלון קטן משפיץ לחישות
מלשין עליה באזני החשכה
מבקש
התירו את דמך
הכיני לה אשה חרוכה
מתענגת על מכאובי הרוח
פורצת שעריה ונוגסת
במרחב

תרגמה: חנה עמית-כוכבי
מתוך: בגוף אחר, קשב לשירה 2010
סופ"ש שירה 23, 27.12.2012

היא ניגשת לחלון. מעיזה לפתוח תריס. נדמה לה שיש קצת רוח. היא פותחת עוד תריס. ועוד אחד. ועוד אחד. היא פותחת את כולם. היא פותחת את כל החלונות לרווחה ועוצמת עיניים. לח. 27 מעלות ובריזה מערבית. היא מתיישבת על אדן המרפסת. לוגמת יין. אחר כך מורחת על בהונותיה לק אדום.

פנינה פרנקל

על המפתן

החצר האחורית שלנו זרועה בנבטים של תפוחי אדמה
אבא שתל שם את זכרונותיו לשמר עלינו
מפני הרעב הגדול.

ואני עוד יושבת יום יום על המפתן
מצפה להד צעדי
ולתשובת רגבי האדמה.

מתוך: שירים לסידור החדר, ספרי 'עתון 77', 2009
סופ"ש שירה 16, 27.9.2012

העקה אוחת בבית החזה שלה כבר מהצהריים. היא נועלת. היא מגיפה. היא מדליקה. היא נשכבת. היא מתכסה בשמיכת צמר קלה. היא נרדמת. שעה. שעתים. שלוש. היא חולמת על שני גברים מלאי תשוקה שמתערטלים לידה כשהיא מדברת על חופש, ועל גבר נוסף שחומק מהחדר לבוש בגדי נשים.

צילום: איריס נשר

טל ניצן

עוד נוקטורן

בקרע הזעיר של כל יום
אלחנדרה פיסארניק

התיל החריף של הירח
המתעקל כמו לתלות עליו דמעה,
בהרת כתמה של פנס רחוב על הרצפה,
מה שנחרף, עצל ומסכן –

כוס תה, תאנה ואני
ממינות מנגינות:
אלה שאפשר לשאת
ואלה שרק נפש חסנה תוכל

והלאה מזה
הרחק ממסתור הבית
הענות שכבר נחר קולה
שאיש אינו שומע עוד –

הלא אפשר לומר את זה ולומר
עד זוב דם

מתוך: לשכוח ראשונה, עם עובד 2009
סופ"ש שירה 5, 6.7.2012

מדור סופ"ש שירה בעריכת המשוררת נילי דגן נפתח במאי 2012 ומארח, עד כה, למעלה ממאה ותשעים משוררים היוצרים אנתולוגיה מקוונת ומגוונת של שירה ישראלית. השירים מופצים בין קהל שוחר שירה ברחבי האינטרנט.